

Grundejere ere enige derom. Hvis en saadan Bestemmelse blev gennemført, kunne vi være ganske sikre paa, at den vil bidrage meget mere til Ophjælpning af Ferskvandsfiskeriet end den nuværende Ordning, hvor det i mange Tilfælde er en enkelt Mand, der raader over Fiskeriet.

Den ærede Forslagsstiller spurgte, hvorvidt jeg mente, Lovforslaget kunde gennemføres uden denne Bestemmelse. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke tør udtale noget som helst om. Jeg ved, at Folketinget sætter megen Pris paa, at den bliver staaende i Lovforslaget, men om det vil være tilbøjeligt til at tage Loven, selv om den bliver udstemt, er noget, jeg ikke tør sige noget nærmere om.

la Cour: Den højtærede Minister omtalte, at flere Steder, hvor en enkelt Mand ejede et helt Fiskevand, var der aldeles Dødvande, og han mente, at der vilde komme mere Liv, saasnart flere bleve delagtige i det. Jeg skal gerne indrømme, at der vil komme mere Liv i Fiskeriet paa Søen, naar der er en god Fiskebestand, end naar Fiskebestanden er daarlig. Men dette Liv vil efterhaanden falde bort, naar man ser, at man kun faar grumme lidt Udbytte af sit Arbejde. Jeg kan af Erfaring tale om en Sø, der ligger i min umiddelbare Nærhed. Jeg er ikke selv Ejer af den, saa jeg har ingen Interesse i at skildre Forholdene anderledes, end de faktisk ere. Der have enkelte Søbrødre kaldt nogle Fiskere ind. Der var en hel Del god Helt i Søen, og det gav et ganske udmærket Udbytte et Aars Tid eller to. Hvorfor skulle de tage Hensyn til Midtstrømmen? Det gøre de ingen andre Steder, hvorfor skulde de saa gøre det i dette Tilfælde? De fiske der altsaa en kort Tid, indtil de mærke, at Søen er bleven blank for Aal, og sige saa Tak til de Par Lodsejere, der have givet dem Tilladelse, maaske for en lille Betaling, til at udnytte deres Fiskeret. Saa drage de bort, idet de sige: Nu kan den Sø ligge ganske rolig en 4—5 Aar, saa komme vi igen. Saaledes er det gaaet i de omtrent 30 Aar, jeg har kendt denne Sø. Jeg tror, at en saadan stærk Opfiskning vil bidrage væsentlig til at faa Søerne tømte. Jeg kan ikke se, at det skulde være en bedre Maade,

end dersom der blev fisket paa en almindelig forstandig og fornuftig Maade i Søen.

Det lod til, at den højtærede Minister mente, at der var en lille Fejl ved Ændringsforslaget. Den højtærede Minister mente, saaledes forstod jeg ham, at naar det kom til at lyde paa, at alle Lodsejere skulle være enige om Afløsningen, vilde Folketinget nok kunne gaa ind derpaa. Er det blot det, der mangler, en Bestemmelse om, at alle, der bo omkring Søen, skulle være enige om at forlange Afløsning, kunde jeg for den Sags Skyld godt sætte mig i Bevægelse og til 3die Behandling stille et Ændringsforslag, der gik i den Retning. Jeg kan ikke se rettere, end at Lovforslaget, som det foreligger, paa dette Punkt i høj Grad medfører et Indgreb i den enkeltes private Ejendomsret, hvorimod det er noget helt andet, naar den private Ejendomsret ved en Ekspropriation kan blive afløst. Jeg vil derfor fremdeles anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Estrup: Jeg tror, at den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at der vil komme mere „Liv“ i Fiskeriet efter de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, men ved Siden deraf ville de bringe Død over Fiskebestanden. Og det, der forekommer mig at være det vigtige, er, at de vanddækkede Arealer her i Landet komme til at være med i Produktionen og producere saa meget, de formaa, selvfølgelig væsentlig gennem Fiskeri. Naar man ser hen til, hvad der i vore Nabolande udbringes af Ferskvandsfiskeriet, og tænker sig det drevet hos os paa samme Maade, drevet rationelt og selvfølgelig saaledes, at ikke enhver Rovfisker kan borttage det, der er produceret — jeg har hørt udtale, at endogsaa det bedste Agerland ikke kan producere pr. Td. Land det, som Fiskevandet giver —, vilde Sagen stille sig helt anderledes, end den gør nu. Det, der for mig er Hovedopgaven, er, foruden at sikre mod vilkaarlige Indgreb i Ejendomsretten, at gøre Kulturfiskeriet muligt ogsaa her i Landet, saaledes at man kan indvinde det Udbytte af det vanddækkede Areal, som det kan og bør give. Betingelsen derfor er imidlertid, at man er raadig over det. Men skal man endelig have Ekspropriationsbe-